

Filozofická fakulta Karlovy Univerzity
Katedra sociální práce

Posudek na diplomovou práci :-Adopce dětí homosexuálními páry

Autor : Martin Jelínek :

Vedoucí práce : PhDr. Jiřina Šiklová, CSc

Oponent práce :

Obhajoba diplomové práce :10. září 2007 Katedra sociální práce FFUK

Předloženou práci Martina Jelínka doporučuji k obhajobě. Téma považuji za aktuální, neboť bylo v nedávných měsících diskutováno v naší veřejnosti a patří mezi témata vztahující se k sociální problémům a politice v tomto státě. Při zpracování prokázal autor schopnost stylizovat a pracovat s odbornými texty. V první části až příliš rozsáhle se zabývá dějinami homosexuality a pak přechází teprve k tématu své práce. Zabývá se otázkami právního postavení homosexuálů v této republice a končí u otázek adopcí dětí homosexuály. Větší část jeho práce je přehledem o pojetí homosexuality v historii, aniž je to vedeno v souvislosti se sociální prací a aniž autor vyjadřuje své vlastní hodnocení. Uvádí prostě zajímavá fakta z pramenů různé hodnoty. Autory těchto pramenů-literatury, nerozlišuje, nebo alespoň rozlišení hodnoty těchto informací neuvádí ve svém textu. Některé kapitoly jsou příliš krátké (na 1-2 strany) a nemůže v nich vyčerpat téma, které nastolil (například gay a morálka socialistického státu) a patrně si neuvědomuje, že jen jedno takové téma by mohlo být námětem obdobné práce. Některé části dějin homosexuality interpretuje podrobně, ale bez vztahu k sledovanému tématu, tedy k adopci dětí homosexuály. Kdyby autor uváděl méně informací, ale směřoval je ke sledovanému tématu, bylo by to ve prospěch předložené práce. Ta se vlastně rozpadá do dvou celků. Jeden, obsáhlejší je jakousi povrchní reflexí homosexuality v dějinách, druhá část je přehledem přístupů k adopci dětí homosexuály. Řada informací, například o paragrafech, je zařazena v textu, proto je to nepřehledné. Lepší by bylo, kdyby autor zařadil přehled opatření a zákonů do přílohy a text tím uvolnil pro interpretaci a sdělení vlastních názorů. Také první část o historii přístupů k homosexualitě by měla být kratší a sevřenější. Méně informací by bylo v tomto případě přínosem. Autor správně rozlišuje mezi homosexualitou a homosexuálním chováním a interpretuje tento rozdíl i v přístupech k historickým osobnostem a při rozlišování sociálního a biologického a antropologického přístupu. Méně vhodné je jeho přejímání či uvádění názorů autorů odlišného zaměření, jako je E.O. Willson, Kinsley, Laubová, Fanel, apod. které cituje aniž komentuje tyto názory a sám k nim zaujímá jakékoliv hodnotící stanovisko, nebo se zamýšlí, co bylo záměrem autorů jím citovaných. V odkazech, které uvádí pod jednotlivými stránkami sice vždy vysvětluje, kdo je tato osobnost, toho, kdo je či byl označován za homosexuála, (např. uvádí kdo byl Alexander Veliký) ale neuvádí z jakých souvislostí a kdo označuje tyto osobnosti za homosexuální. Tento nekritický a nesamostatný přístup se projevuje i v citování zcela nesourodých názorů. Může tyto autory citovat, interpretovat, ale měl by k textu zaujmout vlastní postoj. To neudělal ani v závěru své práce. V některých částech se vyjadřuje velmi nepřesně, například „novověk přinesl zásadní věc a to vědu“ (str.16) nebo příroda píše s P, apod. Formulace typu „díky

označení“ růžovým trojúhelníkem v koncentračních táborech byli homosexuálové likvidováni je poněkud stylisticky nevhodné, “pokud ovšemže autor není sám přesvědčen nutnosti holocaustu homosexuálů. Také nerozlišuje- alespoň to nekonstatuje- mezi články odbornými a texty uveřejněnými v tisku, například v Mladé Frontě. Bylo by asi vhodné sledovat diskuse o adopci u homosexuálních párů také v odborném tisku, například v Demografii, v lékařských časopisech, ve Vesmíru a obdobně i přírodovědecky založené literatuře. O velkém spěchu, ve kterém byla práce psaná svědčí různé chyby typu psychologický vývoj místo psychický (str. 50) právě a právně apod. Při interpretaci nesleduje časovou posloupnost, přeskakuje z jedné evropské země do druhé a některé kapitoly označuje neadekvátně. Například kapitola “ Od Karla V. až po TGM“ je v rozsahu 2 stran a není přehledem postojů vůči homosexuálům, ale pouze uvedením některých zajímavých dat, které se mu podařilo najít. Diskuse z období První republiky jsou citovány jen dle literatury kterou psali stoupenci legalizace homosexuality a diskuse nesleduje základní téma práce, tj. adopci. Autor jen málo rozlišuje informace podstatné a nepodstatné, cituje v této souvislosti dobové zprávy z novin stejně jako fakta aniž reflektuje hodnotu takovýchto pramenů a spojuje familiární výrazy (politická galérka str. 24 nebo bývalý „šéf „homosexuálů J. Hromada apod.) s faktickými údaji. V práci není v příloze uveden přehled zákonů, statistika apod. Nejlepší je kapitola věnující se legislativnímu vývoji právní úpravy homosexuality v ČR, ve které ale opět chybí časový sled opatření a velmi dobrá je i kapitola o typech adopcí (str. 40) a problematice právní při adopci dítěte stejnopohlavními partnery (str. 42) a úvaha o tom, že gay a lesby nejsou sociálně homogenními skupinami, jak jsou někdy vnímány většinou populací.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako dobrou.

Datum: 10. září 07

Hodnocení: dobrá

podpis.....